

Inauguració magistral

Pat Metheny i Ron Carter, divendres a Sant Feliu de Guixols Foto: XAVIER CASALS.

La 54 edició del Festival de la Porta Ferrada es va inaugurar divendres amb la participació de dos dels jazzistes més importants de la segona meitat del segle XX, els nord-americans Pat Metheny i Ron Carter.

En un concert que va durar poc més d'una hora i mitja, tots dos es van imbricar en una sèrie d'exercicis estilístics d'orfebreria, en què els acords i solos del guitarrista es combinaven amb aquesta enciclopèdia vivent del jazz que és Ron Carter, segurament el músic que ha gravat més àlbums, des dels seus inicis amb Bill

Evans, Randy Weston i Cannonball Adderley fins a desembocar en el millor quintet del déu Miles Davis, amb qui no es van cansar de tocar i obrir portes de la interpretació. De la seva banda, Pat Metheny ha batut records i ha introduït la seva guitarra en diferents generacions d'aficionats des de finals dels anys setanta.

Tots dos proposen uns clímax intensos des de la seva trobada a Detroit fa un any. Gairebé sense moure's durant la primera part, l'un davant de l'altre, vaig tenir la sensació que, com una parella d'enamorats, no els faltava ningú més. La guitarra i el contrabaix en diàleg íntim, que es va obrir amb una peça de bossa nova, Manha de carnaval, utilitzada també fa uns dies per Toquinho i Maria Creuza a Pedralbes. A partir d'aquí es van introduir en un soliloqui compartit, un exercici d'estil de dos investigadors del so, des de la subtilesa de temes propis fins a James, en què els dos músics no es van deixar importunar ni pel soroll de les cançons xoles que sorgien d'una de les guinguetes del port. Mentre els asuquiquis de rerefons rebentaven amb contaminació acústica el so arcangèlic dels mestres, cap dels dos ni es van immutar abans de marcar l'equador del concert amb Fredy freeloader, de Miles, i la cèlebre Question and answer, que Metheny va signar com a solista a final dels anys vuitanta en un disc amb Dave Holland i Roy Haynes.

Un dels moments culminants va ser quan Metheny va treure la Pikasso, una guitarra multicordes personalitzada per al guitarrista el 1984, que combina sons d'arpa, sitar i guitarra entre els jocs de cordatges. De retorn al duet, l'immanent Always and forever va marcar una recta final amb versions de Freddie Hubbard, Jule Styne, Sonny Rollins i Herbie Hancock. So celestial per a la lluna enmig d'una nit fresca de juliol.

Publicat a:

- El Punt Avui. Comarques Gironines 17-07-2016 Pàgina 62
- El Punt Avui. Barcelona 17-07-2016 Pàgina 38
- El Punt Avui. Camp i Ebre 17-07-2016 Pàgina 38
- El Punt Avui. Lleida 17-07-2016 Pàgina 38
- El Punt Avui. Maresme 17-07-2016 Pàgina 38
- El Punt Avui. Catalunya Central 17-07-2016 Pàgina 38

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/988445-inauguracio-magistral.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui